Ξενογάνης Ἀγαθάνορος Καλχαδόνιος

Noch in römischer Zeit finden wir in der Megaris Dorische Namensformen.

In Selymbria: Πόλλιος Τίτος θεῶν Ἀρχάριχα εἰκὼν ἀπὸ δωρ.

Δαμαζοῦς oder Δαμαζοῦς (παρὰ τὴν Κυβελεστάδα εἰς τὴν Ἀνακτορικὴν ὁδόν).

Δαμονάρ(ε)ια (offenbar = Δημονάκτη)

Δαμονάκτα (Ζωμαῖος IZ' 20 — Νικήτας — Βουδνιος: Co—. Δ'3 — Ἰωάννης Καλαμαρᾶς Γ' 84)

C. F. Lehmann-Haupt:
Klio v. 17. (1921) s. 278

J. H. Mordtmann:
Archäol.-Epigr. Mitt. aus Österr.
VIII (1884) S. 208
Nr. 24
(Coll: Hg.) Bechtel Nr. 3072

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

C. F. Lehmann-Haupt:
Klio
v. 17. (1921)
S. 280–281

Ξενοφάνης Ἀγαθάνορος Καλχαδόνιος

Γεώργιος Κεδρηνός: Ἱστορ. I. σ. 783. 195.: τοῦ δὲ Φιλιππικοῦ πολεμοῦντος καὶ τὴν πόλιν (sc. Σινώπην) κρατήσαντος αὐτὸν εἰς τὴν Δαμαρτζὰ ἀνῆλθε. Er führte noch in Byzantinischer Zeit den mehrfach bezeugten deutlich Dorischen Δαμαρτζοῦς oder Δαμαρτζούς.

In Selymbria: Λόλλιος Τίτος Ἀρχαῖτα ἐν χῷ ἀτίδωμι.

Umso merkwürdiger mutet es an, dass in nächster Nähe von Konstantinopel auf ebenfalls Megarischem Gebiet bei den Byzantinern eine Ortschaft mit dem Dorischen Namen Δαμονοάν(ι)α (offenbar = Δημονοάνη) mehrfach genannt wird.

Hier stand, wenn nicht ebenfalls einen alten Quellenkult fortsetzend, eine Kirche der heiligen Michael als Heerführer der himmlischen Schaaren. Nicht zu verwechseln mit dem bei Theophanes und Prokop genannten Michaelion, wie es Gyllius und danach (Notes zu Nikeph. Bryennios) p. 229 tun; dieses Michaelion ist vielmehr = Arnautköi.

Ζωναρᾶς 12. 20
p. 156 Dind. = III p. 616
(1559 Bonn)

Ὅθεν δὲ καὶ τὴν Ῥωμαίων Αὐτοκράτορας ὁ Μιχαὴλ, ὁδὸν ὃν τῶν χρόνων αὐτῶν, βασιλεῦσαι εἰς Λίσβον προτρεψάμενος ἄνδρα ἐπ' αἰτίαν δίκην κινδυνεύοντα, τὸ δ' ὅλον ἦν τὸ ἐγκλήματον. Καίτοι τὸν ἅπαντα χρόνον τῆς βασιλείας τοῦ Μιχαὴλ ἐπεφόλουν καὶ οὐδὲ τοῦ δεινοῦ Μιχαὴλ ἐνεστήκεσαν τυράννοι.

Ἐπεὶ δὲ τὸ κράτος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ζόην, λόγῳ μὲν τῷ πρόσθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἔχει πρὸς τὴν τοῦ πόλεως βασιλεύουσαν.

Ὡς δ' ἐγγὺς ἐγένετο ἐπεχείρει τοῦ πόδας τε καὶ τὴν τῷ ~~βασιλέα~~ βασιλέως πεμφθεῖν καὶ περὶ τὸν ἐν Δαμονοανίᾳ τοῦ ἀρχιστρατηγοῦ (sic) ναὸν αὐτῷ ἐπεύχεσθαι στῆναι ἐκείθεν βασιλεύον. (1042) (Κωνσταντίνος Μονομάχος)

Νικηφόρος Βρυέννιος
Comm. Δ'. 3. σ. 132. 17
S. S.

Ὁ δὲ ἄλλος ὅστις οἰκεῖται λαμβάνει καὶ τὴν ἐκεῖ ἐφαρμοστὴν τὰ ἐκεῖσε ἐφαρμοστοῦ. Βούλεται οὖν πρόθυμον τῷ βασιλεῖ βεβαιοῦσαι, τὰ παρ' αὐτοῦ

ορίων εἰσόδου ἐξαγγελθέντα, καὶ οὕτως τῶν πολεμίων ἐξελθόντων ἐν τῷ πολιαρχῇ καὶ περὶ τὸν ναὸν γενέσθαι τοῦ Ταξιάρχου τὸν ἄνω δυνάμεων Μιχαήλ, ὃς ἵδρυται ἐν τῷ περὶ τὴν Θράκην χωρίῳ Δαονραντίας κἀκεῖσε τὰς νυκτοθήρας ἐπὶ τοῖς Καισαρεῖς γενέσθαι καὶ τῷ ὀλεθρίῳ καταγνωσθῆναι συνάθων.

Τὸν δὲ πρόσθεν ἐφεξῆς διὰ οἱ βουλευταὶ τῶν ἐκεῖσε αὐτοῦ γενέσθαι γενομένου κατὰ τὴν Βασιλίδα τοῦ τόλμη „φοβεῖσθαι μὴ ἔφευγον οὐδὲν πλὴν θεόν", ἀποκτεῖναι δὲ τῷ περὶ τὸν Βασιλίδα τοῖς πλείστοις. (Νικηφόρου Βρεννίου 1078)

Ioannes Kantakuzenos
Ἱστορία
Γ! 84 σ. 518, 1435

Ἐπὶ χώρας τὰ πρόβατα ἐνταῦθα ἐν Βυζαντίῳ ὀνομάζεται μικρόν. τὸ τε Ῥήγιον ἔλεγε, ἐξ ἐφόδου ἐπιλαβὼν καὶ Ἀδραν καὶ Δαονοάντιον καὶ Σιλυβρίαν, Κιλικίαν δὲ Ἀτάλειαν τε (Famia) φρούριόν τι καταπεφυγόν πυκνόθεν (1355)

Genau analog der Byzantinischen Angabe ~~auch~~ entsprechenden Stelle liegt nunmehr nach wie vor Kollege J.H. Mordtmann, demselben überhaupt ~~an~~ den Hinweis auf die Namen Damatrys und Danokranion verdanke, mitten im — schon Kolonialgebiet in nächster Nähe der grössten Megarischen Kolonie Byzanz und unweit von Chalkadon das Fortleben einer spezifisch Dorischen Namensform nachgewiesen.

Danokania auf Europäischer, ~~KAD~~ KADi-köi = ChalKADon auf Asiatischer Seite bewahren die wichtigste, zähesten Eigentümlichkeit des Dorischen Dialekts bis auf den heutigen Tag und treten damit den Tsakonischen Formen wie κάτω = κάτης, φυνά = φωνή zur Seite.

(α); Ἀλλὰ σήμερον λέγονται Δηρονράντια, ὄχι Δαρονράντια. Χαλκηδὼν ὄχι Χαλκηδών. Ἐκεῖ δὲ ἐστὶ τὸ Κατ ἐκεῖ τὸ ἐν ἀρχῇ ἐκεῖ ἀρχῇ τὸ ἐν τῷ ἄνω Χαλκηδόνι, ὅπου δὲ ἀναφέρεται τὸ ἐν τῷ ἄνω Χαλκηδόνι.

Πόρος 18/31 Αὐγ. 1928